

A DM DÉLMAGYARORSZÁG POSTALÁDÁJA

Huszonkét szomjas ember

Mihálytelekről 22 aláírással hozott levelet szerkesztőségünkbe a postás. Az aláírók többsége a Rigó közben és a Tisza közben lakik.

Környékükön van egy artézi kút, de hasznát nem igen veszik, mert ritkán folyik belőle víz. Esős időben ugyan megörvendeztetni az ott lakókat, kánikulában heideg hónapokig sem jön belőle egy csepp se, sokszor az ivóvíz megszerzése is nehéz. „Az a meggyőződésünk — írják —, hogy nem a kút a hibás, hanem azok az emberek, akikhez onnan van bevezetve a víz, és a csapokat nyitva hagyják, hogy tárolják a vizet locsolni.”

Arra kérnek bennünket, informáljuk őket, hova tartozik ez az ügy. Válaszunk: a Szegedi Vízművek és Fűtő Vállalatnak kellett volna jelenteniük panaszukat. S amit a levélírók nem tettek meg, pótoljuk mi.

Feltételezésüket, azt hisszük, nem igazolják majd a szakemberek.

Válaszol az illetékes

Lapunk két számában is, február 17-én és március 7-én, foglalkoztunk a szőregi postahivatallal, ahol az újságok, levelek kézbesítése nem volt kielégítő.

A cikkekre dr. Viski Dániel, a szegedi postaigazgatóság igazgatóhelyettese válaszolt.

Egyes helyeken valóban szűnhetett a kézbesítés, munkaerőhiány miatt. Januárban, februárban a kis létszám miatt rendkívül súlyos lett a helyzet: két ember elhagyta munkahelyét, kettő pedig megbetegedett. Így előfordult, hogy az öt kézbesítő helyett egy ember végezte el, ami futotta erejéből és idejéből.

A szőregi postahivatal minden töltelhetet elkövetett a hiányzó postások pótlására. A postaigazgatóságról két alkalommal is kiküldött emberek igyekeztek könnyíteni a szőregi posta gondjain. A szokásos bérnel magasabb összeget ajánlottak fel, így is csak részben sikerült a létszám betöltése, egy kézbesítőt, aki beteg, nem tudtak helyettesíteni. „Ez azt bizonyítja — írja az igazgatóhelyettes —, hogy nemcsak a postán múlik minden.”

Az alkalmi hírlapkézbesítő és a levélhordó területét újból felosztották, hogy Szőregen mindenhol rendszeresen jusson postai küldeményekhez a lakosság.

Ugyancsak a postaigazgatóság igazgatóhelyettese adott választ a február 23-án megjelent Olvasson vagy aludjon című cikkünkre, melyben azt tettük szóvá, hogy a Marx téri buszpályaudvaron kora reggel zárva volt a hírlapárus ablaka.

A hírlapárusítást 6 órakor kezdik a Marx téri buszpályaudvaron. A pontos nyitásban azonban gyakran akadályozza az ott dolgozókat az, hogy késve érkeznek a lapok. Az igazgatóhelyettes intézkedett, hogy ilyen esetben ezután ne várják meg a hírlapok teljes kiosztását, hanem a meglévő újságokkal induljanak el az újságárusok a postahivataltól, hogy az árusítást legkésőbb 6 órakor megkezdhesse.

A Postaládánkban ezen a héten összegyűlt levelek közt nem találkoztunk név nélkülivel. Amennyire örömmünkre szolgál ez, annyira elszomorító, hogy csaknem valamennyi hiányosságról, kötelességüket rosszul teljesítő emberekről szól. Ismét nem akadt, aki dicsérő, köszönő szavakért fogott volna tollat. Érkezett néhány levél, melyben a lapunkban megjelent cikkekre reagáltak az olvasók. Ez azt mutatja, hogy érdeklődéssel kísérik munkánkat és igyekeznek kiegészíteni saját véleményükkel is állásfoglalásunkat.

Szülők kontra nevelők?

A március 4-i számunkban megjelent „Csak egy óra” című riport a jelek szerint nagy visszhangot váltott ki a város óvodáiban és bölcsődéiben dolgozók között. Íme a bizonyíték:

Szabó Lászlóné, a III. kerületi tanács Dobó utcai bölcsődéjének vezetője azt írja, hogy nem ért egyet a cikknek azzal a mondatával, amely egy kalap alá veszi az óvodákat és a bölcsődéket: mindkettőt nyitvatartási idejét felül kellene vizsgálni. A bölcsőde vezetője azt írja, ez a kérdés régen megoldott a bölcsődékben, hiszen fél 6-tól este 6-ig, néhol fél 7-ig maradhatnak ott a gyerekek. Tapasztalatai szerint eddig az időpontig minden szülő el tudja vinni a csöppsegeket. A későbbi időpontot pedig pedagógiai szempontból nem tartja helyesnek, hiszen a gyerekeknek szükségük van a család légkörére is. Végül megemlíti, hogy a bölcsődei dolgozók is anyák, akik 6 óra után szintén szeretnének saját gyerekeikkel is foglalkozni.

Az említett ügyben a Nádor utcai óvoda, az odajáró gyerekek szülei is szerepelnek. A mamák többsége „csaknem szaladt” 5 órakor a kapuig, hogy csemetéjüket idejében elvihessék.

Kecskés Ákosné, a Nádor utcai óvoda dolgozója nem ért egyet az újságíróval és a városi tanács művelődési osztálya vezetőjének. Kovács Józsefnek javaslatával, mely megoldás lenne a rohanó szülők számára. Az óvónő azt írja, hogy ez a lehetőség — az a bizonyos

egy óra — nem ismeretlen előttük sem. „Ilyen igény azonban nem merült fel. Igaz, hirdető táblán nem publikáltuk — ott a befizető napot, s az óvoda életével kapcsolatos megmozdulásokat hirdetjük, kevés eredménnyel.” A levélíró szerint, ha lenne is ilyen igény, akkor sem tartaná helyesnek, mert a 12 óra hosszáig bent tartózkodó gyerekek szülei jórészt csak köszönéssel érintkeznének. „Hol maradna az otthon szeretetére való nevelés?” — kérdezi az óvónő. A továbbiakban sérelmezi, hogy róluk a gyerekek nevelőiről, kedvezőtlen képet festett a cikk, holott a 75 férőhelyen 112 gyerekkel foglalkozik az öt helyett négy óvónő és négy dajka.

A túlóra ideje alatt ők is szeretnének bevásárolni, fodráshoz menni, mint az óvodás gyerekek mamái.

Mindkét levél írójának részben érthető a megbánottsága, hiszen valóban nemmes hivatást látnak el, amiért köszönet és elismerés jár nekik. De szólnunk kell a félreértésekről is. A cikkben a művelődési osztály vezetőjének szavai is megjelentek. Eszerint nem általános rendelkezésről lenne szó. Az esetleg később is ott maradó tíz gyerek felügyeletét egy óvónő vagy egy dajka is elláthatná, amiért túlórárt is fizetnének. Hogy ki legyen az, azt önkéntes jelentkezés, megterhelés nélküli beosztás alapján lehetne eldönteni.

Végül soron mégis csak az óvoda van a gyerekekért, és a munkahelyen is helytálló szülőkért.

Tanácskozik a Vasutasok Szakszervezetének kongresszusa

Mintegy 160 ezer szervezett dolgozó képviseletében 230 küldött részvételével szerdán Budapesten, a Törökös Művelődési Házban megkezdte tanácskozását a Vasutasok Szakszervezetének 8. kongresszusa. Jelen van Kisházi Ödön, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, Földvári Aladár, a SZOT elnöke, Somoskői Gábor, a SZOT titkára, Mécsáros Károly közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes, a MÁV vezérigazgatója, valamint az SZVSZ képviseletében Guiseppe Foco, a szállítási szakszervezetek nemzetközi szövetségének titkára.

Gyócsy Jenő elnöki megnyitója után Szabó Antal főtitkár szóbeli beszámolója egészítette ki a Központi Vezetőség jelentését. A beszámoló egybehangzóan megállapította a vasút gyorsított rekonstrukcióját, amely

hozzájárult a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításához is.

Négy év alatti a MÁV dolgozóinak átlagkeresete 22,5 százalékkal növekedett, a törvényes munkaidőn felüli szolgálatot túlórával díjazták, megemelt éjszakai pótlékot fizetnek. A szakszervezet elárta, hogy a vasutasok hozzátartozói is megkapják az utazási kedvezményt.

Jelenleg 66 ezer vasutas dolgozik 44 órás munkaidőben.

A forgalom dolgozóinak szolgálati ideje azonban jóval meghaladja a 210 órát. A szakszervezet foglalkozik azokkal a tennivalókkal — például jobb üzemszerve-

zéssel — amelyek elősegíték, hogy az utazószolgálat munkaideje megközelítse a 210 órát.

Az általános munkaidőcsökkentés hatására módosulnak a vasút feladatai,

a szakszervezet szorgalmazza, hogy szakítva a hagyományokkal az új követelményekhez alkalmazkodva alkítsák ki a vasutasok munkaidőelosztását.

A beszámoló után megkezdődött a vita a tanácskozási ma folytatják. (MTI)

Az egyik szegedi egyesek irodába kerülnek, akkor már helikopterrel ülnének közgyűlésen idős ember kért szót. Munkából jött éppen, fogadóként keresi a gyereket a közös gazdaságban. Panasszal élt. Hetek, hónapok óta hordta már magában, talán formálgatta a szavakat is, hogy sérelmét a közgyűlésen elmondja. Az eset azért mindegyikben tanulságos. Beteglapot vitt az irodába, s kérte a kislányt, bélyegezze módja szerint tovább. Fiatalok is szót kértek, igyekezett volna hát, hogy időben érkeznek az orvoshoz. De nehezen került elő a bélyeg, eltelt fél óra is. A minap úgy be volt

Mondta az óra, „ha rúgva, hogy a lovait törni a természet, ami-

Nyolc báb, ezeröttszáz óra

Ki tudja, hány óra alatt lehet nyolc olyan bábót csinálni, amelyek alkalmasak arra, hogy színes filmben szerepeljenek? Hát azt ki tudja, mennyi idő alatt készült el egy nyolcszereplős bábfilm? Váradi Jenő, a tervezővállalat technológusa tudja. Ő ugyanis csinált ilyen filmet. A nyolc bábfigura elkészítéséhez összesen 1500 óra kellett, magát a filmet két hónapig forgatták.

Amikor a kész művet tavaly novemberben a székesfehérvári amatőrfilm-fesztiválon bemutatták, a zsüri és a szakemberek elsősorban a munka profizsuzását csodálták meg. Azt, hogy a szegedi amatőrfilmes műve minden részletében olyan tökéletesen kidolgozott alkotás, mintha egy jól felszerelt stúdió forgatócsoportja hozta volna létre. A bábfigurák hibátlanok, a kellékek azonképp, a figurák mozgása folyamatos, ugrálás, szökellés sehol.

De a tízperces kisfilmen nem alkotócsoport dolgozott, hanem Váradi Jenő teljesen egyedül. S nem is valami pompás stúdióban, hanem kétszobás lakásának egyik műtermébe kinevezett szobájában. Szó szerint mindent egyedül csinált, még a „Jupiterlámpákat” is; a vilanyóra nem bírta a terhelést, ki kellett cserélni.

Filmet most csinált először, bábokkal már foglalkozott. Jó néhány évig dolgozott mindeneként, báb-készítőként is a szegedi bábszínházban. Sok idejét elvette ez a munka, alig volt otthon. Egy idő után kiderült, ezt a munkát nem tudja folytatni. Három gyereke miatt többet kellett otthon lennie. De nem nyugodott. Eszébe jutott a film. Belépett az amatőrfilmklubba, s közben szinte szó szerint megtanulta Váradi István híres könyvét, a Trükk-filmet.

Elhatározta, bábfilmet készít. Felkereste Tóth Bélát, az író, javasoljon valami történetet. Az író a Recse-pasa borbélyai című Mórakémesét javasolta. Munkához látott; sokszor rávirradt a hajnal.

Elkészülve, otthon egy kölcsönkért gépen levetítette. Amikor mozdulni és folyamatosan mozogni látta bábuit, érezte, érdemes volt. Aztán a vetítés után kiderült, a gép összekarcolta a filmet, teljesen tönkretette. Az első pillanatban fel sem

Váradi Jenő filmjének bábfiguráival

fogta, mi történt. Aztán be- ment a fürdőszobába és tesztelte a kádat.

Hatezer forintjába került ez a munka. De amit csinált, nem magánügy. Film- gyerekeket, felnőtteket egyaránt gyönyörködtethet.

Csak kapjon fórumot. A gyerekkönyvtárban, a bábszínházban például. Segíteni kellene abban is, hogy újabb terveit — sok érdekes elképzelése van — ne kizárólag a maga erejére hagyatkozva valósítsa meg.

Megkezdődtek a szakmunkás- tanuló-versenyek országos döntői

Budapesten, a 9-es számú ipari szakmunkásképző intézetben szerdán délelőtt a Munkaügyi Minisztérium és a KISZ Központi Bizottsága közös sajtótájékoztatót rendezett. Borbély Gábor, a KISZ KB osztályvezetője nyitotta meg a megbeszélést, majd Létási István, a MUM főosztályvezető-helyettese bejelentette, hogy finishez érkeztek a szakmunkástanulók szakmai és tantárgyi

versenyek, megkezdődtek az országos döntők.

Az országos szakmai és tantárgyi versenyek döntőit március 25-ig fejezik be Budapesten és a nagy vidéki városokban. A program utolsó állomását március 25 és 27-e között tartják, amikor Budapesten és az ötlegnagyobb vidéki városban köszöntik a legjobbakat és ünnepélyesen átadják a díjakat. (MTI)

Orosz nyelvi vetélkedő

A szakközépiskolai diákok társalgási versenye után tegnap Szegeden rendezték meg az orosz nyelvi gimnázium tanulmányi verseny elődöntőjét. Az általános tantervűek versenyét Herndy Zsófia, a Radnóti Miklós Gimnázium tanulója

nyerte. Fekete Gyöngyi (Ságvári Endre Gimnázium) és Csizsár László (Tömörkény István Gimnázium) előtt.

A nyelvi tagozatos csoportok versenyzői közül Korompai Eszter bizonyult a legjobbnak, aki a Radnóti Gimnázium színeiben indult, második a Ságvári Endre Gimnázium versenyzője, Schummer Márta lett, míg a harmadik helyen ugyanakkor a Radnóti Gimnázium tanulója, Klivényi Júlia végzett. A külön csoportban induló megyei tanulók versenyét Pótári György és Cserjés Katalin, a vásárhelyi Bethlen Gábor Gimnázium tanulója nyerték.

Fásítási hónap

Szerdán Kecskeméten Földes László mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes ünnepélyesen megnyitotta az országos fásítási hónapot. Ez az erdőesítés és a fásítás jelentőségét méltatva elmondta, hogy továbbra is az Alföld vállát a legtöbbet a fásításból. A Duna-Tisza közén évente négyszer hektárt erdősítnek.

Sz. L. I.

Háztáji és az iroda

Az egyik szegedi egyesek irodába kerülnek, akkor már helikopterrel ülnének közgyűlésen idős ember kért szót. Munkából jött éppen, fogadóként keresi a gyereket a közös gazdaságban. Panasszal élt. Hetek, hónapok óta hordta már magában, talán formálgatta a szavakat is, hogy sérelmét a közgyűlésen elmondja. Az eset azért mindegyikben tanulságos. Beteglapot vitt az irodába, s kérte a kislányt, bélyegezze módja szerint tovább. Fiatalok is szót kértek, igyekezett volna hát, hogy időben érkeznek az orvoshoz. De nehezen került elő a bélyeg, eltelt fél óra is. A minap úgy be volt

kor már a táblákat tuk volna kihúzatni a bevetették az öszié- sárból, míg maga ott kel. Úgy gazdálkod- szundikált a bakon”. janak a háztájival, annak adják a javát, akinek becsülnék is, aki munkájával, maga- volt mondanivalója. tartásával rászolgál. Kis esetek, egyik napról a másikra el- szaladt felettük az idő, elfelejtődnek. De tar- talmuk, értelmük van, mert igazságot hordoznak. És lénye- gében összefüggnek egymással, hiszen a térszdemokráciát péld- dázják. Ezen a ta- vaszon ugyanis ebben a gazdaságössze- már másképpen bán- nak a háztájikkal. Megfogadják az öreg mezőúr tanácsát.